

"Nebeský muž" - bratr Jun v Olomouci

(22. 9. 2009)

Kde to bylo? Apoštolská církev ...

Zážitek číslo 1 - Tereza: Znovu jsem si uvědomila, co náš pastor říkal o Asiitech, jak je zná z Austrálie, že to jsou velice pokorní lidé. Přišli jsme před 17 hod a už bylo plno, že si jen někteří z nás stihli chytout volnou židli. Bylo dobře, že přišlo tolik lidí, odhaduji - cca 400 tam mohlo být. Hodně mladých. Myslím si, že mnozí jsou křesťani na volné noze, nebo jen lidi, co četli knížku a chtěli vidět Juna. Bylo tam také hodně lidí z různých církví. Všimla jsem si zejména bratra Juna, Rena, to co se říkalo, a pak byli nepřehlédnutelní neusměřňovaní spratci, kteří rušili. Všichni křesťané se tvářili velice křesťansky. "Křesťanskost" z těch lidí čišela. Bratr Jun a Ren tam svítili jako světla. V mixu křesťanských vizáží stylu dredy, gel na vlasech a trička "Jesusfrees" kontrastoval bratr Jun jako vzor pokorného znovunarozeného věřícího. Přímý, rovný člověk se zářícím úsměvem, vehemencí, slušností a pokorou. Nejhorší byl postoj českého překladatele. Bratr Jun mluvil, bratr Ren ho z čínštiny překládal do angličtiny a z té potom český překladatel do češtiny. Bratr Jun mluvil s takovým důrazem, apelem, vehemencí a seriózností, což se stejnou váhou, razancí a důrazem bratr Ren překládal. Český překladatel však mluvil unyle a doslova dušil náboj poselství. Hodně věcí si z angličtiny překecal po svém a zlehčil spoustu závažných situací, co bratr Jun popisoval. Víím to, protože rozumím anglicky. Duchovně to ničil. To mě velice znechutilo. Z poselství bratra Juna toho bylo mnoho, o čem by se dalo mluvit, ale zmíním zde jen jednu věc, která mě obzvláště oslovila. Bratr Jun popisoval beznaděj, kterou měl při jeho 3. uvěznění. Zlámali mu nohy a mysl, že už nebude nikdy na svobodě. Panující mu však dal vizi, že bude venku z vězení prohlašovat Dobrou zprávu národům. Bratr Jun se té vize chytl a nepustil ji. Proto se pak začal učit Bibli nazpaměť, aby byl připravený. Když jsem ho tak poslouchala a dívala se na něho, uvědomovala jsem si, že vidím vtělený zázrak, chodící svědectví o boží zázračné moci a lásce. Tento člověk zažil strašné utrpení a věznění, z kterého nebyla naděje vyjít a dnes tu stojí před námi, je živý a zdravý a podle prorocství panujícího prohlašuje Dobrou zprávu národům. Je to opravdu důkaz, že je jedno, jak moc hrozně a beznadějně věci vypadají a jsou. Navzdory tomu všemu se Boží slovo nakonec naplní. Na konci učení nás vyzval bratr Jun, abychom si všichni klekli a modlili se, abychom všichni mluvili k Bohu. Bylo z toho vidět, jak je to pro čínské věřící naprosto přirozená věc a jak pro české křesťany nepohodlná. Bratr Jun potom při modlitbě všech šel a umístoval přes lidi ruce a modlil se za ně. Jednu chvíli jsem skutečně cítila přítomnost panujícího. Po skončení shromáždění za bratrem Junem šlo více lidí na podpis, pro modlitbu nebo jen poděkovat a obejmout ho. Jedním z prvních byl samozřejmě náš pastor. Pak jsme se všichni z našeho shromáždění modlili s bratrem Junem a bratrem Renem za jednu akutní situaci týkající se člena jedné rodiny u nás ve shromáždění.

Kdo je "bratr Jun"?

Přečtěte si knihu "Nebeský muž" od bratra Juna, kterou napsal s Paulem Hathaway!!! Je to pravdivý příběh o tragickém pronásledování čínských věřících, jejich životě, jejich zážitcích a zázracích, co v Číně Bůh opravdu dělá! Nikdy nebudete litovat!

Bratr Ren

– úvodní řeč (přeloženo a editováno)

Jak mnoho světla je potřeba, aby přemohlo temnotu? Stačí jedna svíčka. Takže zřetelně je světlo silnější než temnota. A to je přesně, co se děje v Číně. Světlo živého Boha září v Číně a Satan se to snaží zastavit skrze pronásledování a mnoho dalších obtíží. Jak si pamatujete, když jsme vám říkali dříve – když Mao Ce-tung přišel k moci, on vyhnal všechny misionáře, zničil všechny budovy shromáždění, poslal všechny pastory do pracovních táborů a spálil všechny Bible. A my jsme si mysleli, že temnota zvítězila nad Čínou. Mimo Čínu jsme se modlili: "Bože, otevři znovu dveře zpátky do Číny. Bože, umožni, abychom byli schopni jít a pokračovat sdílet Dobrou zprávu." Mysleli jsme si, že v Číně nezůstali žádní christiané. Příští týden to bude šedesát roků, 1. října, kdy byla založena Čínská lidová republika. Misionáři tam zanechali osm set tisíc strachujících se věřících v Ježíšovi, dále žádná shromáždění vyvolaných, žádné pastory, žádná setkání, žádné Bible, žádnou christianskou muziku, žádnou christianskou literaturu – nic, jenom prostí věřící v Ježíšovi. A my jsme si mysleli, že to je konec shromáždění vyvolaných anointujícího (christa) Ježíše v Číně. Ti z vás, kteří jsou starší než já, si pamatujete, když jsme se dívali na televizi na zprávy v pozdních šedesátých letech, viděli jsme obrázky z nové Číny – lidé chodící s Mao Ce-tungovou malou rudou knížkou, každý četl jeho spisy každý den a vítr ateismu foukal přes celý ten národ. Ale my přicházíme k Dobré zprávě a máme důkaz, že Ježíš nikdy neopustil Čínu. Amen.

Zázitek číslo 2 - Šárka: Bylo velice silné naživo slyšet člověka, který toho tolik zažil a jak ho panující Ježíš vedl přisluhovat lidem a zachránil ho ze spousty hodně drsných situací. Také mě velice zasáhlo, jak bratr Ren na začátku vyprávěl o tom, jak pašovali Bible do Severní Koreje. Jak nejdřív udělali obálku Bible úplně stejnou, jako měla knížka oslavující Maocetunga, a potom z bezpečnostních důvodů (jak policista zastřelil hned na místě ženu, která tu Bibli četla) Bibli "zmenšili" do elektronické verze do velikosti MP3 přehrávače a nakonec je z toho miniplacička. U toho jsem přemýšlela o tom, jak dobře využili dnešní techniku pro záchranu lidí, která je ve většině případů vytvořená a zneužívaná lidmi poslouchajícími Satana pro Nový světový řád. Bratr Jun se pořád (když mohl) plnil božím slovem a spousta lidí v Číně a Severní Koreji by dala cokoli, aby mohli číst Bibli, a také hodně lidí bylo kvůli čtení Bible zabito - jejich vehemence pro boží slovo byla pro mě velice usvědčující. Přemýšlela jsem o tom, že i když to bylo požeňávající, usvědčující....., že stejně záleží na každém z nás, co s tím uděláme a jak budeme pokračovat. Jestli změním naše srdce, aby bylo měkké a tvárné v JHVHm, anebo budeme pokračovat v hloupých rutinách..

A slovo Boha není tato fyzická kniha (kterou držím v ruce). Pokud jste si toho předtím nevšimli, je vyrobená z papíru. Slovo Boha není kniha, je to zpráva, je to světlo a to zůstalo pracovat v Číně. Během nejlepších let té kulturní revoluce slovo Boha zavolal rodinu bratra Juna, rodinu ve velkém neštěstí. V pozdních padesátých letech jeho nejstarší bratr zemřel hladem. Matka, která bývala věřící v Ježíšovi před kulturní revolucí, opustila pána a nepotvrzovala, že je věřící v Ježíšovi. Potom jeho otec dostal plicní rakovinu. Jednoho večera se objevil Ježíš, uzdravil otce a zachránil celou rodinu. Více než sedmdesát lidí přišlo k víře uprostřed kulturní revoluce, protože viděli co Ježíš je schopný udělat. Všechny tyto zázraky se začaly dít v Číně. A v roce 1978 nebyla jediná budova otevřená pro uctívání živého Boha v celé Číně. Před

pouhými třiceti roky ani jediné shromáždění vyvolaných – pro více než jednu miliardu lidí ani jediné shromáždění vyvolaných! A podle vdovy Mao Ce-tunga – ona řekla, že je v Číně jedna jediná Bible a to v Muzeu historie v Pekingu. Ale přesto boží slovo pracovalo v tomto národě. A dnes, po šedesáti letech ateistické revoluce je stále mnoho obtíží a pronásledování, ale shromáždění vyvolaných anointujícího (christa) Ježíše v Číně roste. Každý měsíc více než jeden milion lidí přichází k víře v Ježíšovi. A dnes je v Číně o více než třináct milionů věřících víc, než když jsem tady byl minulý rok. Více lidí než je česká populace bylo přidáno do božího království během jednoho roku. Více než sto třicet milionů lidí každý den říká toto: “Anointující Ježíš je můj pán a zachránce.” Amen.

Zázitek číslo 3 - Zdeněk: Dnes 22.9.2009 jsme byli na setkání s naším čínským bratrem Yunem. Bratr Yun miluje Ježíše celým srdcem a touží se podělit o Dobrou zprávu s co nejvíce lidmi. Už v mládí dostal od Ježíše volání, že bude prohlašovat Dobrou zprávu na západ a na jih, což také dělal, a za to byl v Číně hledaný a pronásledovaný, několikrát byl uvězněný a surově mučený. Nakonec se dostal do Čínské přísne strážené věznice, kde mu ještě rozdrtili nohy od kotníků ke kolenům a denně ho pravidelně mučili, ale panující Ježíš Yuna zázračně vyvedl z věznice a nohy mu zázračně uzdravil. A jak ho zázračně vyvedl z věznice, stejně tak ho vyvedl i z Číny a dnes se dělí o své svědectví s lidmi po celém světě.

Velice silné bylo, když po oficiálním ukončení shromáždění se najednou za mnou ozval burčující výkřik: “Halelujááááh ...” otočil jsem se a on to Jirka Tolar, “Ješuuáá ...” a to už jsme se všichni z našeho shromáždění přidali k němu, “Mašijááááh ...!” (Haleluja Ješua HaMašijach = Haleluja Ježíš Mesiáš) No byl to hukot, všichni ostatní stáli jako zařezaní. Pastor Apoštolské církve jen suše poděkoval, ale hned po něm přišel Yunův překladatel bratr Ren a velice upřímně a vděčně poděkoval za to, že tady někdo křičí pro Ježíše, a do toho pastor Jan zavolal na bratra Rena: “Ještě jednou“ a všichni i s bratrem Renem a Yunem a pár dalšími, co vzali odvahu se přidat, jsme křičeli: “Haleluja, Ješua Hamašijach!” Bylo vidět, jak to změnilo atmosféru v celém shromáždění a jak Yun i Ren pookřáli. Ren řekl, že jsme “jeho lidi”, protože v nebi je živo a hlučno. Další zajímavý kontrast byl, když jsme se modlili, tak ze všech lidí, co tam byli, a bylo jich tam opravdu hodně, tak (na pár vyjímek) zejména z našeho shromáždění jsme měli ruce - biblicky - nahoře. Na to tam zřetelně také nejsou zvyklí.

Takže, když je oživení, vždycky jsou problémy. Ale to jsou dobré problémy. Zažíváte to trochu podobně dnes večer. Něco se stalo s budovou shromáždění minulý týden, protože se scvrkla, protože se lidé nevejdou dovnitř. Myslím, že jste neměli stejný problém minulou neděli. A najednou, tento večer máte problém. Ale to je dobrý problém. Bylo to přímo během Ježíšovy doby, někdy bylo v jeho setkáních tak nacpáno, že jediný způsob, jak se dostat na setkání, byl přijít skrze strop. Nebyla žádná jiná cesta. A moje modlitba pro Českou republiku je (a speciálně pro město Olomouc), aby příště lidé chodili do shromáždění skrze stropy. Amen. Takže musíte začít pracovat a přivádět lidi, aby naslouchali božím slovu. Kdekoliv je oživení, Bůh začíná sdělovat jeho vlastní plán. Věděli jste, že předtím než byl stvořený svět, Bůh vytvořil osobní plán pro každou osobu? Každý den, každý měsíc, každý rok vašeho života, co by on chtěl, abyste dělali. A teď, co je problém? My jsme velice silní a máme naše vlastní plány. A tady je konflikt mezi vaším plánem, vašimi sny a božími sny. A to je proč jste nespokojeni: “Já marním svůj čas v tom stejném nevěřícím prostředí, stejném místě zaměstnání, nikdo nechce uvěřit do Ježíše, shlíží na mě svrchu a vtipkují o mně.” Samozřejmě, že ano. Kdyby ne, tak je s tebou něco špatného, protože ty nepatříš tomuto světu! Ale musíte začít znovu přemýšlet – že jsem v podstatě poslán s plnou autoritou do mého místa zaměstnání, abych ho obrátil vzhůru nohama, aby se stalo místem uctívání pro žijícího Boha.

A to se děje v Číně. My stále nemáme jedinou zasvěcenou budovu shromáždění pro téměř sto milionů lidí v podzemních shromážděních. Ale shromáždění vyvolaných anointujícího Ježíše je všude. A to je důvod, proč lidé vidí to světlo a chtějí přijít ke světlu, chtějí na to světlo reagovat. Chvála Bohu. A v tomto oživení Bůh k nim začal mluvit velmi jasně o misi pro christianské shromáždění vyvolaných, shromáždění Ježíše: “Misie musí být životem, musí to být ta nejdůležitější věc!” Nejdůležitější aktivitou ve shromáždění není chválící skupinka, nejdůležitější aktivitou shromáždění vyvolaných

není nedělní ranní služba, všechny tyto mají být pouze přípravou pro misii. A tvoje a moje misie začíná každé pondělní ráno. Nezačíná v neděli ráno, jednou za týden, začíná v pondělí ráno. A ty jsi voláný být odstavující od pondělí do pátku, kdekoliv jsi. Takže se musíme znovu zamyslet, jestli myslíme vážně tuto modlitbu: “Bože, pošli oživení do Olomouce!” Svět se nezmění, temnota se nezmění dokud světlo nepronikne tou temnotou. Někdy je tolik světla v nedělní ranní službě, takže když věřící přijdou zpátky domů, tak jsou slepí celý týden, nic nevidí: “Ó, to bylo tak glorifikované shromáždění. Já jsem byl tak pozeňnaný ve shromáždění, já mám tak mnoho moci!” A nevidí ten trpící svět. Ale shromáždění vyvolaných v Číně je odlišné. Nepamatuji si, jestli jsem vám

minule říkal o příběhu s dynamitem. Říkal jsem to? Takže to nebudu opakovat. Každému z nás byl dán ten kus dynamitu, ale musí to být vyneseno ven. Takže, Bůh takhle mluvil k christianům v Číně o misi a oni se začali dívat kolem nich a objevili, že na západních hranicích Číny jsou stovky různorodých menšin. A shromáždění vyvolaných začalo posílat misionáře, kteří jdou a žijí a usadí se tam a sednou si s těmi místními obyvateli, učí se je poznávat, skrze práce dobra se s nimi stávají přáteli a kousek po kousku je seznamují s Ježíšem.

Severní Korea

A potom, jedním směrem od Číny je poslední zbývající totalitní stalinistický komunistický národ – Severní Korea. A shromáždění vyvolaných se začalo modlit za Severní Koreu. Věděli jsme jen málo o Severní Koreji, takže jsme začali cestovat, abychom prozkoumali, co se tam děje. Zjistili jsme, že docela velký počet lidí tam hladoví. Já jsem osobně objevil, když jsem byl v Severní Koreji, že dvanáctiletý chlapec ze Severní Koreje je o šestnáct cm menší než dvanáctiletý chlapec z Jižní Koreje kvůli nedostatku jídla. A také jsme zjistili, že je velice nebezpečné být věřícím v Ježíšovi. Jestliže to zjistí, otec a matka z té christianské rodiny nejpravděpodobněji skončí v jednom z koncentračních táborů a nikdy nevyjdou ven živí. A

ateistická vláda bude vychovávat jejich děti. V Severní Koreji je více než dvě stě koncentračních táborů a populace je pouze dvacet tři milionů lidí. A největší koncentrační tábor má přes padesát tisíc lidí. A já nevím, jestli znáte rozdíl mezi pracovním táborem a koncentračním táborem? V pracovním táboře skončíte na x roků na práci a potom budete propuštěni. Ale z koncentračního tábora nikdy nevyjdete živí.

schopní pašovat. A chválili jsme Boha až do jednoho dne, kdy jsme dostali zprávu ze Severní Koreje, že jedna matka někde uvnitř Severní Koreje dostala tento dopis lásky od Velkého vůdce a začala číst, že Bůh tak miloval svět..., a slzy jí začaly téct z očí a policista to uviděl a okamžitě přišel: “Co to čtete?” “Dopis lásky od Velkého vůdce.” “Nikdo nezačne být tak rozrušený při čtení jakékoliv knihy napsané Velkým vůdcem. Co to čtete?” A objevili, že je to Bible. Okamžitě byl svolaný soud a přede všemi, kteří žili v té vesnici, byla zastřelena.

A začali jsme přemýšlet: Znamená to, že když pošleme jeden dopis lásky do Severní Koreje a někdo si ho vezme, je zastřelený? To je dobré pro nebe, ale co to světlo? Takže jsme začali přemýšlet. A to je proč vznikla tahle malá severokorejská Bible. A s boží pomocí, během posledních dvanácti měsíců jsme byli schopni pašovat osm tisíc těchto Biblí do Severní Koreje. A dostali jsme více než čtyři tisíce dopisů: “Našel jsem Ježíše! Jsem věřící v anointujícím (christu) Ježíšovi.” Chvála Bohu. A já skončím s tímto: Mám sen, jako Martin Luther King – mám jiný sen, že jednoho dne bude velké oživení v lidech Koreje! Takže zvýšíme ten proud světla a zrovna teď, v tuto nadcházející zimu budeme měnit velikost Bible. Uděláme ji ještě menší, abychom jich tam mohli dostat víc a mnohem bezpečněji. Zázračná moc je v Dobré zprávě. A Bible říká: “Jak můžou věřit, pokud neslyšeli?” Neříká: “Jak budou věřit, pokud nečetli?” Protože víra přichází ze slyšení. Jestli ji dostaneme k lidem, aby slyšeli, tak budou věřit! Takže, když nám pomáháte přinést Bible do Číny a dál, tak to je to s čím pomáháte – pomáháte čínským misionářům přinést boží slovo v jakékoliv formě lidem, kteří nikdy neslyšeli o Ježíšovi. Děkuji vám mnohokrát.

Zázitek číslo 4 - Roman: Když jsem se před týdnem dozvěděl, že v úterý 22. září bude v Olomouci bratr Jun, myslel jsem si, že se mi to zdá. Těžko jsem si dokázal představit, že bych na vlastní oči mohl vidět hlavního hrdinu knihy The Heavenly Man, kterou pastor před několika lety přivezl z Brightonu (tehdy jsme ještě české výtisky neměli) a já ji tehdy zhltal téměř jedním dechem. Jaké úžasné zázraky dělá panující uprostřed jeho lidu v Číně! A jaké tam mají pronásledování za to, že věří v Ježíšovi. Takže se bylo na co těšit! Sál AC byl více než plný, uvnitř bylo docela dusno, a museli jsme někteří stát, ale nějak kór moc mi to nevadilo, protože o to ani tak nešlo. U chval jsem moc nerozuměl textům, protože jsem stál v reproduktorovém stínu, ale snažil jsem se myslet na panujícího a vzpomínal jsem, co všechno jsem o bratrovi Junovi v knize četl. Knihu jsem měl s sebou, věřil jsem, že ho budu moci po oficiálním zakončení požádat o věnování, což se později taky stalo. Po chválách po krátkém představení nadace Nehemija? (napřed jsem myslel, že je to organizace pojmenovaná po biblickém prorokovi Nechemijahovi, ale když o té nadaci mluvili pořád jako o “té” Nehemiji, tak jsem si řekl, že je to etymologicky asi jinak) vystoupil bratr Ren, Junův překladatel, který se krátce zmínil o tom, jaké podmínky měli znovunarození věřící v Číně od doby nástupu komunismu, jmenovitě Mao Ce Tunga k moci v polovině dvacátého století a jaké je to dnes. Taky mluvil o situaci v Severní Koreji, kde je to ještě horší, jak tam pašují miniaturní Bible. Zejména ve mně zůstala jeho zmínka o tom, že když v Severní Koreji autority zjistí, že rodiče věří v Ježíšovi, tak je pošlou do koncentračního tábora (ze kterého se na rozdíl od pracovního tábora nikdo živý nedostane) a děti pošlou na komunistickou převýchovu do státní školy. Prostě hrůza. Pak začal bratr Jun. Byl jsem překvapený, jak velice dobře a mladě vypadá (po tom všem, čím prošel), začal poděkováním panujícímu Ježíšovi. Mluvil o tom, jak poznal Ježíše skrze jeho maminku, když byl jeho tatínek nemocný rakovinou a jak ho panující Ježíš zázračně uzdravil, když se jako děti k němu společně s maminkou modlili. A jak krátce na to dostal volání být prohlášovatelem Dobré zprávy. V podstatě to bylo svědectví za svědectvím o zázračné moci panujícího. Nejvíce jsem byl zasažený tím, jaký je bratr Jun obrovsky pokorný člověk, milující pána opravdu celou bytostí – žijící naplnění největšího příkazu Bible (Mar 12:29-30). Když mluvil o tom, že radši nebude jíst a umře, pokud nedostane ve vězení Bibli, aby se mohl učit verše nazpaměť, doslova ve mně roznítil touhu: “Pane, pušť už mi sice skončil, ale mi to nestačí, jak tě znám dnes, já tě potřebuju znát víc...” Celou dobu jsem visel na bratrovi Junovi a Renovi, český “překlad” jsem moc nevnímal, bylo to klasicky neštěstí. Bratr Ren mluvil velice zřetelnou angličtinou, ale

český překladatel si tam dával opět svoje slova a fráze bez ohledu na to, co říkal bratr Ren. Je to smutné, ale pořád platí, že Češi "nemůžou mluvit pravdu, neboť není pravda v nich". Chvíli mi z toho bylo smutno, ale rychle jsem se vrátil k prohlašování bratra Juna. Když se na závěr bratr Jun modlil a pokládal ruce na lidi, tak jsem se modlil v jazycích s rukama k nebi a i když až k nám přímo nedošel, v srdci jsem měl: "pane cokoliv je od tebe a můžu to mít, já to chci – pro oživení v Olomouci, pro Hynka, pro tvůj plán tady v Cestě panujícího, věřím, že to bereme společně všichni a spolu-naplníme tady den Pentekostu, halelujah!"

Bratr Jun - hlavní řeč (přeloženo ze záznamu a editováno):

"Nebeský muž", četli jste to někdo? Polovina z vás to četla, polovina ne.

Takže, chci vás trochu seznámit s tou úžasnou vděčností, která pracovala v mé rodině a v mém životě. Ze všeho nejdřív chci poděkovat Bohu za západní misionáře, kteří... přišli a přinesli boží lásku mému čínskému národu. A můj celý národ – ateistický, komunistický národ – dostal dobrou zprávu a dostal novou žijící naději. Potom, v roce 1949 Mao Ce-tung a komunisti vyhnali všechny misionáře. A pak, během kulturní revoluce všechny Bible, které nám lidé ze Západu dali, a všechny budovy shromáždění byly zničeny. Prohlašovatelé slova už nebyli více k dispozici v Číně a moje maminka se neodvažovala potvrdit, že je věřící v Ježíšovi.

A kvůli velice špatným rozhodnutím Mao Ce-tunga v polovině padesátých let velký hlad udeřil Čínu a více než sedmdesát milionů lidí zemřelo hladu a mezi nimi i můj nejstarší bratr. Ježíš řekl, že ďábel přišel, aby kradl, zabíjel a ničil. Takže, Satan ukradl pryč víru ze srdce mé matky, takže se neodvážila potvrdit, že je věřící. A pak o trochu později doktoři diagnostikovali, že můj otec má plicní rakovinu a umírá. Jednoho dne doktoři řekli mé matce: "Váš manžel bude žít dva, maximálně tři týdny, připravte se na pohřeb." A to bylo příliš mnoho pro moji matku, aby to mohla unést..., takže jedné noci se rozhodla se zabít, spáchat sebevraždu. A zrovna jak se chtěla oběsit, tak uslyšela hlas volající: "Přijď zpátky domů! Přijď zpátky domů, Ježíš tě miluje!" Moje maminka si sundala provaz a klekla si vedle židle a nebyla schopná říct nic, byla prostě v slzách. Byla jako ten ztracený syn, přišla zpátky k otci a otec ji objal a ona nemohla říct ani slovo. Poté, co si moje maminka dala do pořádku svůj život s Ježíšem, vzbudila nás děti a řekla: "Musíme se začít modlit ve jménu Ježíš za otcovo uzdravení."

Maminka nikdy nezmínila jméno Ježíše, my jsme nevěděli, kdo je, ale jako poslušné čínské děti jsme začali volat jméno Ježíš. Neznali jsme Ježíše, ale viděli jsme naši maminku modlící se: "Ježíši, smiluj se nad mojí rodinou. Ježíši, zachraň mého manžela, otce mých dětí!" Poprvé v mém životě jsem viděl slzy v očích mého otce. A v slzách jsme říkali: "Ježíši, zachraň našeho tatínka, my potřebujeme našeho tatínka!" A chvála Bohu, království Boha přišlo přes moji rodinu. Během jednoho týdne byl můj otec kompletně uzdravený z plicní rakoviny. To je proč se modlím na začátku, ať boží království přijde přes tvůj život a ať přijde do tvé rodiny.

Draží bratři a sestry, kteří jste tady dnes večer, my jsme všichni vybraní Ježíšem pro jeho záměry. Ježíš je život, nedovol tvou minulost, aby ti bránila dosáhnout tvého místa určení - osudu - s ním. Stejný Ježíš řekl: "Já znám moje ovce a moje ovce rozpoznají můj hlas." Ježíš zná naši minulost a zná všechny naše potřeby, které máme dnes večer. On zná bouře, které se dějí ve tvé rodině, možná ve tvém zaměstnání nebo ve tvém manželství. On ví, když jdeš do postele a když ráno vstáváš, vidí všechny slzy, když pláčeš před ním. A on nás posílí, když jsme slabí. Možná síly temnoty obklopily tvůj život. Možná řekneš: "Tahle bouře je tak velká a temnota tak těžká. Já zemřu, já nejsem schopný přežít, moje rodina není schopná přežít." Já přicházím s dobrou zprávou – Ježíš na tebe nezapomněl! On chce projít k tobě skrze tu temnotu a ty ho uvidíš. On věří, že přijdeš před něho, aby mohl utišit tu bouři tvého života. Já věřím, že Bůh je můj Bůh, on je Bůh Abrahama, Izáka a Jakuba a on je tvůj Bůh. A není pro tebe žádná cesta, jak přežít v životě. Můžeš vždycky přijít k Ježíšovi a on je cesta. Díky Ježíšovi moje rodina byla zachráněná. O několik měsíců později, když mi bylo sedmnáct let, jsem znovu potkal Ježíše. V těch dnech nebyli žádní pastoři, prohlašovatelé, žádné Bible v Číně, ale Ježíš mě volal být jeho svědkem, jít přísluhovat. Pozdě jednoho večera jsem slyšel hlas volající mě: "Bratře June, povstaň a buď můj svědek – na jih a na západ." A já jsem utíkal k mojí mamince do ložnice a ona řekla: "Co se děje? Proč k nám přicházíš tak pozdě?" A já jsem řekl mamince: "Já jsem slyšel hlas volající mě jít jako svědek na západ a jih." Moje maminka tomu nevěřila, řekla: "Když by Bůh chtěl k někomu mluvit, on by první mluvil ke mně, protože já jsem starší věřící. Běž zpátky do postele!" (Bratr Jun zpívá).

Poté, co jsem potkal Ježíše, bylo pro mě nemožné zůstat doma, musel jsem jít. Takže, příští ráno jsem šel do vesnice, první vesnice na západ od mé vesnice a začal jsem křičet: "Přijďte a věřte Ježíšovi." Oni nerozuměli, co říkám, protože moje čínština

byla tak hrozná. Ale všechny starší ženy a další lidé si mysleli, že se snažím něco prodat. Takže byli zvědaví a ptali se: “Mladý muži, co nám chceš prodat s takovým nadšením?” A já jsem jim řekl: “Já mluvím o Ježíšovi.” A řekl jsem: “Já se chci podělit o Ježíše. Protože když můj tatínek umíral na plicní rakovinu, naše maminka nám řekla, že nás Ježíš miluje a my jsme se modlili a můj tatínek byl uzdravený z rakoviny.” Oni těžko mohli pochopit, co jsem se jim snažil sdělit. A když jsem viděl všechny ty nemocné lidi, byl jsem pohnutý v mém spiritu. Řekl jsem jim, že můj tatínek umíral a byl uzdravený a řekl jsem lidem: “Pojďte a klekněte si se mnou a pojdme se modlit za vás.” Nevěděl jsem jak se modlit, řekl jsem: “Ježíši, smiluj se nad těmito lidmi tak, jako jsi se smiloval nad mým otcem. Ježíši, ukaž soucit a uzdrav tyto nemocné lidi.” A lidi se koukali, co to

vlastně dělám. Já jsem volal ty nemocné lidi: “Přijďte, klekněte si a udělejte to samé.” A jak začali volat jméno Ježíš, lidé začali být uzdravováni. HaleluJah. Jméno Ježíš je nad všechny ostatní jména. Když lidi volali jméno Ježíš, mnoho z nich si stouplo a řeklo: “To je pravda, já jsem uzdravený!” Řekněte teď jeden druhému: “Jméno Ježíš je nad všechny ostatní jména. Jméno Ježíš je nad všechny ostatní jména.” A poté, co lidé byli uzdravení, tak věřili Ježíšovi a přišli ke mně a zeptali se: “Může tento Ježíš udělat něco pro naše nemocná zvířata - jako jsou prase a kuře? Já jsem neměl nějakou chytrou teologickou odpověď na tuto otázku. Jenom jsem věděl, že Ježíš nás všechny vede... rozmnožovat boží království. Někdy nás světící spirit inspiruje k věcem, které nejsou v Bibli. Tak jsem je požádal, aby přinesli víc zvířat, nemocných zvířat a já jsem na ně pokládal moje ruce a ony byly uzdravené. HaleluJah. A v mojí rodné vesnici a v dalších vesnicích Bůh vedl víc než tři tisíce lidí k Ježíšovi, během mého prvního roku svědčení o Ježíšovi.

A nedlouho potom jsem dostal můj první certifikát pro přisluhování. Nepřišel z biblického semináře, stal jsem se hledaným kriminálním. Jestliže začneš propagovat v ateistické komunistické zemi, že Bůh je světlo, staneš se okamžitě kontrarevolucionářem. Situace v Číně je totálně odlišná od situace ve vaší zemi. Můžeš být hledaný v určitém kantonu, ale je deset tisíc dalších kantonů, takže jsem prostě šel do vedlejšího kantonu a začal jsem prohlašovat. Takže to pronásledování bylo jako vítr, jako bouře, která mne udržovala v pohybu z místa na místo, podílet se o Dobrou zprávu. Potom, co jsem byl deset roků v takovém přisluhování, Bůh viděl, že jsem vyhořelý a vyčerpaný, takže mi připravil místo pro odpočinek, pro dovolenou. Předtím než jsem měl být zatčený, jsem řekl: “Pane, jestli nebudu moct prohlašovat, tak já radši zemřu.” Byl jsem připravený zemřít pro Ježíše. Ale jestli Bůh má volání pro tvůj život, není snadné zemřít mimo to volání. Tak jsem se rozhodl, že přestanu jíst a přestanu pít. Ale nezemřel jsem. Policisté byli rozčilení [upset], protože jsem nic neřikal a oni mě mučili a vráželi mi velké jehly pod nehty a říkali: “My tě přinutíme mluvit!” Byl jsem sjednocený s anointujícím v tomto utrpení během toho mučení a můj spirit opustil moje tělo, jak jsem byl mučený. Když jsem přišel zpátky k vědomí, řekl jsem velmi slabým hlasem: “Otcě, já už déle nechci zůstat v tomto světě plném bolesti, dnes chci jít domů!” Když jsem ztratil všechnu naději, Ježíš ke mně přišel a řekl: “Moje dítě, já znám všechno utrpení, kterým procházíš.”

A najednou byly moje oči otevřeny a já jsem viděl ve vizi, jak jsem stál mimo vězení na velkém poli s mnoha tisíci lidmi různé barvy pleti a držel jsem Bibli v mojí ruce a svědčil jsem o pravém Bohu. A pak jsem ho slyšel říct: “Viz, já pro tebe otevřu dveře, které žádný člověk nebude schopný zavřít.” A já jsem viděl, jak se brány vězení, jedna po druhé pro mě otevírají, abych vyšel. Já jsem tak vděčný Bohu, že mi dal slib, udělal se mnou kovenant, že jednoho dne otevře dveře vězení a já vyjdu ven. Můj bratr se mě předtím zeptal: “Stále se učíš nazpaměť celou Bibli, kterou jsi se učil nazpaměť v minulosti?” Já jsem řekl: “Ano, vždycky, když jsem byl ve vězení, měl jsem čas učit se nazpaměť boží slovo.” Já jsem věděl, protože mi to světící spirit ukázal, že se stanu jednoho dne prohlašovatelem Dobré zprávy za mořem, takže jsem si pomyslel, že musím být pro to připravený, tak jsem se učil nazpaměť boží slovo.

Jednou jsem byl na samotce, v malé, mrňavé cele, nemohl jsem se postavit, měl jsem spoutané ruce a měl jsem řetězy na mých nohách. A řekl jsem panujícím, jak jsem byl v téhle tmavé, malé cele, kóji: “Pane, ty jsi mi ukázal, že jednoho dne budou dveře vězení otevřené a já o tobě budu svědčit s Bibli v ruce. Prosím, přines mi Bibli do mé cely, abych se ji mohl učit nazpaměť.” A já jsem řekl Bohu: “Jestli to neuděláš, tak já nebudu jíst a nebudu pít a já tady

zemřu pro tebe!” Ale víš, nikdy nemůžeš tlačit Boha příliš tvrdě. A já jsem objevil to tajemství – že je místo v srdci Ježíše, kterého se dotkneš, a když začneš křičet a přestaneš jíst a pít a budeš pokračovat na něho naléhat, tak on si nemůže pomoci, aby ti nepomohl. A já jsem nejedl a nepil, oni nám dávali nějaké základní jídlo, ale já jsem to prostě jenom vylil na podlahu a řekl jsem Ježíšovi: “Ježíši, to je pro tebe, já se toho nedotknu!”

A mnoho dní prošlo a jednoho večera vešel Ježíš ke mně dovnitř do cely v obraze podoby odstávajícího Jana a řekl používaje slova z Odhalení: “Já jsem tvůj bratr Jan, který s tebou sdílí utrpení a pronásledování a království božského.” A panující ke mně mluvil: “Musíš být trpělivý kvůli tomuto národu, pro záchranu tohoto národa.” Ale to nebyl můj problém, já jsem byl tak dychtivý získat Bibli. Já jsem chtěl, aby mi Bůh dal Bibli na moji samotku. Jednoho večera jsem dostal pocit, že jsem osvobozený, že už nemám pouta na rukách a nejsem v řetězech v kládě a jsem volný v mojí cele. A já jsem byl tak naplněný radostí a pak jsem objevil, že jsem stále v mojí cele a stále mám pouta na rukách a řetězy. Já jsem byl tak dychtivý jako osoba, která skončila ve vodě a neumí plavat... “Ježíši, ty jsi mi ukázal tento sen. Musí to být pravda, protože mi přišlo od tebe, že já jsem svobodný.” A anděl se mi objevil a řekl: “Ty jsi volný! Jenom odstraň ty pouta, protože jsi se postil tak dlouho, že tvoje ruce jsou tak malé, že je můžeš vytáhnout z těch pout.” To je proč máš uprostřed pronásledování radost. Já jsem volný! Já vím, že náš otec miluje, když mu zpíváme nové chvály, když jsme v nejtemnějším bodě... Já jsem chtěl rozvázat tkaničky Ježíšových bot a byl jsem plný pokory a řekl jsem: “Ježíši, já ti chci sloužit v mojí cele.” A pak jsem začal přemýšlet: “Je to opravdu realita?” A zjistil jsem, že je to skutečné, takže jsem pak řekl Ježíšovi: “Jestli mi nepřineseš Bibli, tak stejně budu pokračovat nejíst a nepít a zemřu!”

A chvála Bohu, že ty největší zázraky se stanou v té nejtemnější temnotě. Příštího dne, brzy ráno za úsvitu jsem slyšel, jak policista otevřel první dveře, druhé, třetí a nakonec přišel ke dveřím mé samotky a řekl: “June, minulou noc jsme měli setkání nejvyšší komunistické organizace ve vězení a rozhodli jsme se poctit tvoji víru a dát ti Bibli. Čti velice pozorně tuto knihu, uč se ji nazpaměť a obrať se od tvých hříchů vůči nám.” (Ren: Ano, vůči komunistické straně, obrátit se po

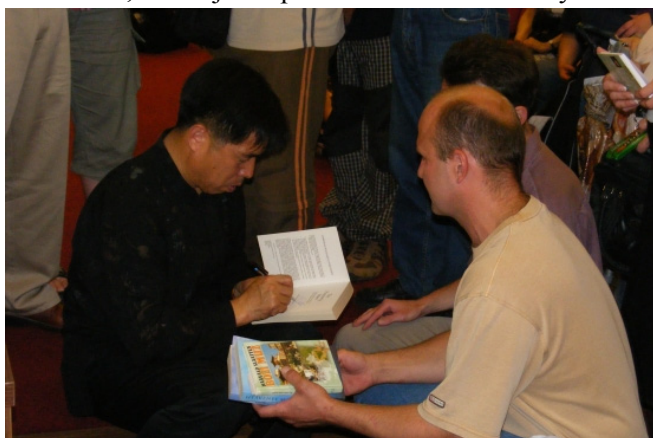
čtení Bible). Musel jsem strčit moje ruce zpátky do pout, abych přijal Bibli. A přemýšlel jsem: “Je toto skutečné?” A byl malý pramínek denního světla, přicházející do jednoho místa v mé cele. A tam jsem umístil moji Bibli a začal jsem se ji učit nazpaměť. Někdy jsem byl tak unavený a vyčerpaný, že jsem si nemohl zapamatovat ani slovo. Tehdy jsem si pomyslel: “Jednoho dne budu prohlašovatelem Dobré zprávy a budu cestovat okolo celého světa, podílet se o dobrotě Boha – musím se učit nazpaměť Bibli.” HaleluJah. A chvála Bohu, já jsem byl tehdy dost dlouho ve vězení, že jsem se naučil nazpaměť celý Nový kovenant.

Bratři a sestry, Bůh neposlal Ježíše, aby ustanovil nové, celosvětové náboženství. Islám, buddhismus a hinduismus jsou

náboženství, ale Ježíš ti může dát věčný život. A to je proč jedině Ježíš může změnit tvoji životní situaci. Možná věříš v Ježíšovi už dlouho a jsi jako ten paralyzovaný muž, který ležel u bazénu Bethesda po třicet let, blízko náboženského centra. A možná máš stejnou víru jako ten muž a pokračuješ přemýšlet, že blízkost toho náboženského centra a přicházející anděl ti přinese uzdravení, ale jsi zklamaný, ztratil jsi naději. Jestli jsi v takové situaci, když Ježíš přijde, on si to přečte z tvé tváře, on pozná, že jsi ta nejvíce zklamaná osoba.

On zná tvoji beznaděj a on se tě zeptá: “Chceš se stát zdravým?” Možná řekneš: “Ale mě nikdo není schopný pomoci!” Jako ten muž řekl: “Pokaždé, když ten anděl přišel, někdo jiný se tam dostal přede mnou.” Ale Ježíš je na misi, on vstoupí do tvého utrpení, zklamání, selhání a bolesti a on tě vysvobodí. Možná jsi v sevření nemoci a dokonce lidé okolo tebe se nestarají, protože jsi byl vždycky nemocný a vždycky v takové bolesti. Ježíš vstoupí do tvých obtíží a bolesti. A on je ochotný naslouchat tvým stížnostem a bolesti, můžeš to vykřičet, vyplakat k Ježíšovi a on bude naslouchat. A jedině slovo od Ježíše tě vysvobodí, ty povstaneš a budeš chodit.

Christianská víra není myšlenka, není to filosofie, Christianská víra je boží zázračná moc, která změní naše životy. Jestli jsi v situaci jako ten muž, který byl u bazénu po třicet osm let, Ježíš má autoritu a on je ochotný tě vysvobodit dnes večer. On přišel pomoci a zachránit ty, kteří jsou ztraceni. Ježíš tě miluje, on na tebe nezapomněl. Nezápomeň žít v náboženství. Jestliže jsi četl moje svědectví, četl jsi tam, jak mě Bůh vzal, jak jsem vyšel z nejtěžšího vězení. Já jsem prošel skrze největší nemožnosti a selhání a beznaděje v mém životě. Já

nemám víc víry než ty. Když jsem byl potřetí ve vězení, já jsem totálně ztratil moji naději na přežití. Já jsem byl doslova jako ten muž u toho bazénu Bethesda, mučitelé rozbili moje nohy nad kotníky, nebyl jsem schopný se postavit, nebyl jsem schopný chodit.

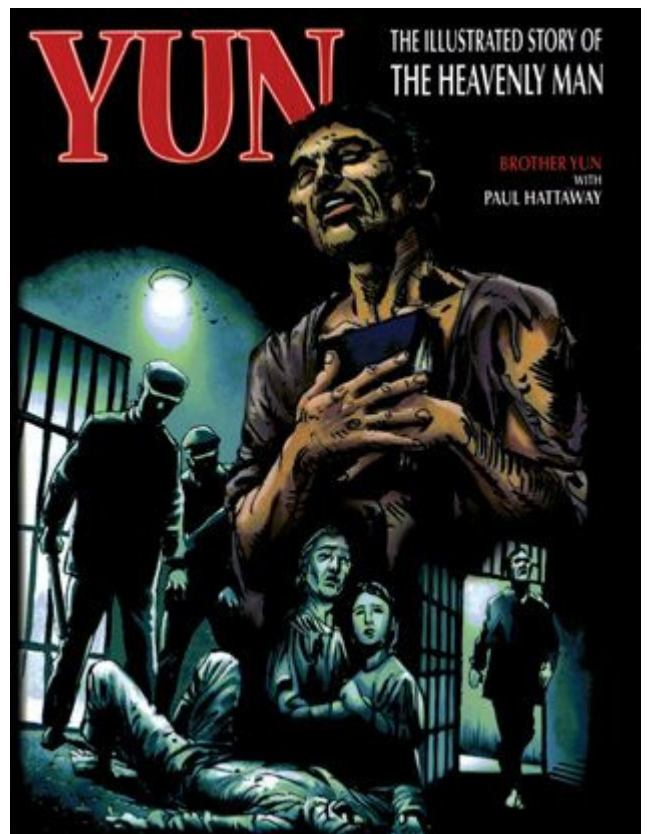
Ale já nikdy nezapomenu na to časné ráno roku 1997, když Ježíš přišel do mé samotky a řekl mi, jak jsem ležel na podlaze: "Bratře June, vstaň a vyjdi ven!" Moje reakce byla: "Toto je nejstřeženější vězení, ty nemůžeš vyjít z místa jako je toto." Okamžitě Ježíš odpověděl: "Tvoje vězení je skutečné, ale já jsem pravda. A pravda tě vysvobodí!" A ve víře jsem se chytil toho slova a vyšel jsem směrem ke dveřím vězení. A ony byly pro mě otevřené a já jsem vyšel ven tak rychle, že jsem neměl čas jít a říct jim to v kanceláři. A ve jménu Ježíš, já tě můžu ujistit z mé vlastní zkušenosti, že Ježíš tě vyvede na svobodu z tvého beznadějného vězení. Možná jsi v podstatě ve stejné reálné situaci jako já, já jsem nemohl chodit. Ty říkáš: "Není žádná naděje, protože moje finance dochází, moje manželství se rozpadá, já umírám na rakovinu." Tvůj problém je skutečný. Ale já tomu stejně věřím, protože Ježíš je světlo, tak já můžu čelit zítřku. Jestli říkáš: "Žádný člověk mi není schopný pomoci", přijď dnes večer k Ježíšovi a klekni si před ním a on ti pomůže. Já nevím, jestli máte tuto tradici mluvit k Bohu nahlas v setkání a já opravdu povzbuzuji všechny začít říkat nahlas, co potřebujeme od Boha dnes večer. Jak mnoho z vás dnes večer potřebuje být vysvobozeno a přijmout soucit a lásku anointujícího Ježíše? Takže řekněte teď jeden druhému, musíte praktikovat vaše mluvení v setkání, řekněte jeden druhému: "Ježíš tě miluje a on na tebe nezapomněl." A teď řekněte: "Ježíš tě chce vysvobodit." Pán tě neodmítne, pokračuj mu říkat o veškeré bolesti tvého života.

Pojďme si všichni kleknout před Pánem a my nabízíme modlit se za kohokoliv, kdo potřebuje dnes modlitbu. Drahý otče, ve jménu Ježíš my potřebujeme tvůj soucit a tvoji lásku. Ve jménu Ježíš, my potřebujeme tvé odpuštění a potřebujeme tvoji záchranu. Děkuji ti pane Ježíši, že jsi v tomto setkání a že nasloucháš našemu volání k tobě. ... Otče, ukaž tvoji tvář tomuto národu, vysvobod' lidi z vězení náboženství. Vyzdvihni armádu učedníků, kteří půjdou a budou vysvobozovat zajaté, pošli tvůj slovo a uzdrav tuto zemi, ve jménu Ježíš.

Zázitek číslo 5 - Hana: Bratr Jun na mě působil velice skromným a příjemným dojmem. Jeho odevzdanost Panujícímu Ježíšovi je velice silná. Jeho touha předat Dobrou zprávu ostatním z něj zářila. Vidět a uvědomovat si realitu knihy Nebeský muž je tak pro mě mnohem intenzivnější, i když ji ještě nemám přečtenou celou. Bratr Jun a Ren se před přednáškou dlouze modlili na kolenu.

Zázitek číslo 6 - Martin: Obrovsky mě požehnal se s nimi setkat. Mají realitu, a proto zápal pro záchranu duší. Požehnal mě, že ocenili výkřik " haleluja, Ješua, ha mašia". Byl vidět velký kontrast v překladu a tím také v postoji mezi českým překladatelem a bratrem Renem. Češi mluvili potichu a nebylo jim rozumět ani s mikrofonem. Bratr Ren i Jun mluvili bez mikrofonu a mnohem více nahlas a zřetelněji. Potěšila mě částka, která se vybrala na přísluhování bratra Juna a Rena ve sbírce.

Zázitek číslo 7 - Markéta: Návštěva bratra Yuna byla pro mne velkým osvětlením a přivoláním k panujícímu. Když ho člověk slyší mluvit o mučení ve vězení a co všechno pro panujícího Ježíše podstoupil, uvědomí si, jak moc věřící jsou christiané v Číně a že my Češi opravdu nemáme žádné problémy. Z vlastního svědectví bratra Yuna jsem slyšela, že panující je opravdu mocný vytrhnout věřícího z totálně bezvýchodné situace. Pokud mu Ješua otevřel brány věznic a bratr Yun vyšel ven ze samotky bez povšimnutí dozorců (vyšel a to mu předtím rozdrtili nohy), to je obrovský zázrak. A dnes prohlašuje Dobrou zprávu po celém světě a je volný. Haleluja! V jeho hlase i v hlase jeho kolegy bratra Rena jsem slyšela velkou urgenci a zápal pro záchraně duší. Naše misie by měla být od pondělí do pátku v práci nebo kdekoli, kam půjdeme. My bychom měli být tím světlem v temnotě pro další lidi. Ne přijít v neděli "do církve" a pak celý týden žít sami pro sebe a říkat si, jaké zase bylo úžasné učení. Toto jsou přesně ty věty, které potřebuje český národ slyšet, abychom tento zlozvyk žít sami pro sebe změnili. Panující promlouval silně skrze tyto přísluhující, ale co bylo dost hrozné, byl ten český překlad, který vlastně ani nebyl překladem, ale spíš volným výkladem s různými vloženými českými prűpovídkami, které bratr Yun v originále neřekl. Naneštěstí to nebyly chyby, které se občas stanou každému. Skrze laxní postoj překladatele absolutně nebylo předané to anointování a boží glory, kterou oba bratři promlouvali! Ta urgence a zápal byly umyty nevhodnými prűpovídkami, kterými překladatel úplně zlehčil danou situaci. Tam, kde bratři buráceli, by měl logicky buráčet i překladatel. Nestalo se tak. Kdy si Češi konečně uvědomí, že JHVHo přísluhující promlouvají boží promluvení, oni jsou jeho ústy a povinností překladatele je předat v příslušném jazyce to boží promluvení? Tento překladatel vůbec nemá respekt před panujícím, protože to překládal ve stylu Jak šli pejsek a kočička na procházku. A tak ti, co neumějí

anglicky, to anointování nemohli vzít a logicky tam pak někteří lidé usínali!!! Další zarážející věcí bylo rušení malými dětmi během vystoupení. Znovunarozené matky by své děti měly vychovávat podle božího slova, to znamená, že děti by se neměly vztekat. Samy by měly být disciplinované, že když už to malé dítě křičí a nedaří se jim ho utěšit, měly by vyjít ze sálu a nenechat ho rušit ostatní. Pokud tam v nejdůležitějších chvílích modlitby přijde dopředu matka s křičícím mrňousem, tak je to bezohlednost. Silně to rušilo. Kdo potřebuje nepřátele, když jsou mezi námi takoví věřící?

I když tyto rušivé vlivy velice zneprjemňovaly pobyt v Apoštolské církvi, samotný zážitek z návštěvy těchto dvou bratří byl pro mne velice silný a usvědčující - že bych měla víc zabrat a víc se dělit s lidmi kolem sebe o dobrou zprávu záchrany ve jménu Ješua, protože my jsme jejich jediná naděje.

Zážitek číslo 8 - Barbora: Návštěva tohoto "nebeského muže" mě velice požehnala. Přijel i s jeho stálým překladatelem bratrem Renem a bylo hned vidět, že jsou v jednotě a ve stejném spiritu. Každou větu, kterou bratr Yun řekl v určité vehemenci nebo emocionálně, tak to bratr Ren přeložil do angličtiny stejně tak. Český překladatel to ovšem završil tím, že si to většinou řekl po svém – veškerá urgence, naléhavost nebo serióznost situace, se kterou to Yun řekl, český překladatel totálně umyl nebo zlehčil. Pro mě nejsmutnější byl pohled na několik spících lidí. Nechápu, jak může někdo spát, když za ním přijede takový vzácný člověk a má pro něj tak silná promluvení. Z takového přístupu je vidět, že ho to vlastně nezajímá a šel tam jen kvůli tomu, aby se pak mohl chvástat... je to opravdu škoda. Já osobně jsem se po této návštěvě velice zamyslela nad tím, jak dobře si žiji a jestli jsem panujícím dostatečně vděčná za ta všechna požehnání... Myslím, že občas by se takhle měl zamyslet každý.

